

**ΕΚΔΟΣΗ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΚΑΤΑ ΟΜΟΡΡΥΘΜΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΠΙΤΑΓΗΣ'
ΕΠΙΤΑΓΗ ΠΡΟΣ ΠΛΗΡΩΜΗ ΚΑΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΟΜΟΡΡΥΘΜΟΥ ΕΤΑΙΡΟΥ ΤΗΣ'
ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 52 εδάφ. α' ν. 5960/1933.**

Ο αντίδικος επικαλείται διάταξη νόμου (δηλαδή αυτήν του άρθρου 52 εδάφ. α' ν. 5960/1933), η οποία εν προκειμένω είναι **ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΗ**, γεγονός το οποίο προκύπτει εκδήλως από αυτό τούτο το κείμενο της εν λόγω διατάξεως.

Συγκεκριμένως, με το άρθρο αυτό θεσμοθετείται χρόνος παραγραφής της αξιώσεως εκ της επιταγής του κομιστή αυτής, κατά :

- (i) των οπισθογράφων,
- (ii) του εκδότη και
- (iii) των άλλων υποχρέων εκ του αξιογράφου αυτού.

Από την προπαρατεθείσα σαφή διάταξη, προκύπτει ότι στον χρόνο της παραγραφής αυτής υπόκειται **αποκλειστικώς** η αξίωση του κομιστή τραπεζικής επιταγής κατά των ανωτέρω υπογραφέων στο σώμα της επιταγής (εκδότη, οπισθογράφων, τριτεγγυητών¹).

Ο ανακόπτων βεβαίως δεν ευθύνεται ευθέως εκ της ανωτέρω επιταγής που εξέδωσε η ως άνω εταιρία, (της οποίας αυτός τυγχάνει ομόρρυθμο μέλος), διότι δεν υπέγραψε ατομικώς στο σώμα της, υπό οιαδήποτε ιδιότητα. Συνεπώς, αξίωση δεν γεννάται κατ' αυτού ευθέως εκ της εν λόγω επιταγής, παρά μόνον κατά της ανωτέρω πρωτοφειλέτιδας εταιρίας, ως εκ του ότι - όπως ήδη λέχθηκε - είναι η εκδότιδα αυτής.

Οι ομόρρυθμοι όμως εταίροι αυτής, όπως επίσης λέχθηκε ανωτέρω, ευθύνονται για το εκ της επιταγής χρέος, ως εταιρικό χρέος, όχι δυνάμει της επιταγής αυτής, παρά δυνάμει

---

¹ Βλ. **Αναστασόπουλο**, Αξιόγραφα, 2^η έκδοση (2002), § 5.12., σελ. 52.

του άρθρου 22 ΕμπΝ, το οποίο καθιερώνει την εις ολόκληρο ευθύνη καθενός ομορρύθμου εταίρου προσωπικής (ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης) εταιρίας για τα χρέη της τελευταίας προς τρίτους.

Επομένως, σε περίπτωση κατά την οποία βάσει της επιταγής που εξέδωσε ομόρρυθμη εταιρία εκδόθηκε διαταγή πληρωμής, τότε

ναι μεν τα ομόρρυθμα μέλη της εταιρίας αυτής δικαιούνται (νομιμοποιούνται) να ανακόψουν την διαταγή αυτή (με τα οικεία ένδικα βοηθήματα εκ των άρθρων 632 § 1 και 633 ΚΠολΔικ), μολονότι δεν υποχρεούνται ευθέως εκ του διατακτικού της διαταγής πληρωμής, ως έχοντες πρόδηλο προς τούτο έννομο συμφέρον (ΚΠολΔικ 68), διότι – όπως πλειστάκις λέχθηκε ήδη – ευθύνονται εις ολόκληρο με το νομικό πρόσωπο της οφειλέτιδας εταιρίας, για τα (εταιρικά) χρέη αυτής προς τρίτους² και συνεπώς συννόμως στρέφεται και κατ' αυτών η αναγκαστική εκτέλεση επί τη βάσει της ανωτέρω διαταγής πληρωμής, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 22 ΕμπΝ και 920 ΚΠολΔικ³,

όμως, οι ομόρρυθμοι εταίροι της εν λόγω προσωπικής εταιρίας **δεν** δικαιούνται να επικαλεσθούν - ως λόγο της ανακοπής τους - παραγραφή της αξίωσης εκ της επιταγής κατ' αυτών, δυνάμει του άρθρου 52 εδάφ. α' ν. 5960/1933, όπως ήδη πράττει ο αντίδικος, θεωρώντας εσφαλμένως ότι αυτός ευθύνεται ευθέως εκ της ως άνω επιταγής, ατομικώς. Διότι, αφού δεν υφίσταται κατ' αυτού ευθεία αξίωση εκ της τραπεζικής επιταγής, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, παρέπεται αναγκαίως και ότι δεν νοείται εξ ορισμού παραγραφή της αξίωσής μας κατ' αυτού δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως.

Γι' αυτό και ως προς τον αντίδικο, η επικαλούμενη (με τον υπό κρίση λόγο της ανακοπής του) ανωτέρω διάταξη του ν. 5960/1933, είναι εξ αντικειμένου ανεφάρμοστη.

---

² Περί του ζητήματος τούτου, είναι πάγια η βιβλιογραφία και η νομολογία. Βλ. ενδεικτικώς, **Βαθρακοκούλη**, Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας, τ. Γ' (άρθρα 478-681) έκδ. 1995, υπό το άρθρο 632 § 10 σελ. 838, όπου και οι σχετικές παραπομπές, στην υποσημ. αριθ. 11.

³ Η διαταγή πληρωμής, ως εκτελεστός τίτλος (ΚΠολΔικ 631 και 904 § 2 περίπτ. ε'), νομίμως εκτελείται κατά το άρθρο 920 ΚΠολΔικ και κατά του ομορρύθμου εταίρου της οφειλέτιδας προσωπικής (ομόρρυθμης ή ετερόρρυθμης) εταιρίας, ενόψει του ότι το τελευταίο αυτό άρθρο κάνει γενικό λόγο για «εκτελεστό τίτλο» (**Φαλτσή**, ανωτ., Γενικό μέρος, § 28 περιθ. αριθ. 50 σελ. 423).

Εντεύθεν δε ο προκείμενος λόγος της ανακοπής του είναι νόμω αβάσιμος και ως τοιούτος πρέπει να απορριφθεί.